

Stichting Nativitas

Secretariaat: Lies Dinnissen -Wanten,
Gebroeders Douvenstraat 18, 5961 DR Horst, tel. 077-3983493
thdin@kpnmail.nl
www.kinderenvanflores.nl

Nieuwsbrief 2022

Beste familie, vrienden, sponsors en sympathisanten.

Geregeld kregen we de vraag: wanneer horen we nog eens iets van jullie?

Jullie hebben gelijk en wij zijn jullie excuses verschuldigd voor de lange stilte.

We kunnen zeggen dat dit door covid was, door familieomstandigheden, door zoveel factoren, maar zoals jullie verder in deze nieuwsbrief zullen lezen, was het vooral omdat er zo weinig info kwam uit Indonesië waardoor wijzelf ook geen info konden doorgeven. De info die we kregen, was bovendien van dien aard dat we die niet konden delen zonder deze geverifieerd te hebben.

Achter de schermen werd er veel vergaderd, ook over de grenzen heen met de stichting De kinderen van Flores vzw in België en de Stichting Rupingh in Amsterdam, die beide het werk van mama België steunen.

Lies, Theo Marleen en Luc.

In september laatstleden konden twee van onze bestuursleden, Theo en Lies, dan eindelijk naar Flores om ter plaatse

poolhoogte te nemen van de situatie. Dit, nadat hun reis door de covidmaatregelen in Indonesië, 2 jaar was uitgesteld. Zij werden tijdens een deel van hun verblijf op Flores vergezeld door Luc en Marleen (bestuursleden van de Belgische stichting en directe familie van mama België). Een verslag lees je verder in deze nieuwsbrief.

Mama Belgi

Zoals in vorige nieuwsbrieven al aangegeven, is de gezondheidstoestand van Jeanne (mama België) niet zo goed. Ook de leeftijd begint te knagen. Jeanne werd het laatste jaar verschillende keren opgenomen in het ziekenhuis vanwege ernstige hartklachten en ook vanwege een coronabesmetting. Hierdoor kan zij niet meer e-mailen, of telefoneren zonder hulp van derden. Zij kan ook niet meer regelmatig naar de kindertehuizen

gaan en zeker niet naar de verder weg gelegen tehuizen. Maar ook bezoek ontvangen is niet altijd mogelijk.

Zij wordt dan wel bijgepraat door een van de bestuursleden, maar zoals ze zelf altijd zei: "Om echt iets te weten, moet je het zelf zien". Bovendien hebben we gemerkt dat de informatievoorziening aan mama erg eenzijdig is. Hierdoor gaan voeling met de dagelijkse werking binnen de kindertehuizen en de toenemende veranderingen in ontwikkelingssamenwerking een stuk aan haar voorbij.

Mama België.

Voor ons als bestuur op zich geen probleem, we zijn mama België dankbaar voor al het werk dat ze deed, voor het voorbeeld dat zij stelde en haar inzet voor de "gewone man", de mens in nood. En ook voor haar geldt dat er een tijd komt dat je mag rusten van het goede werk dat je gedaan hebt. Zij heeft gewerkt voor 10 en mag dan ook een mooi brandende fakkel

doorgeven.

De fakkel overdragen.

De fakkel overdragen is een van de moeilijkste dingen die mama moest doen. Maar ze deed het in 2020 en het liep goed met Grasi, Mieke en Norma als de personen aan het hoofd van Yayasan Nativitas Flores. Ons contact verliep vooral via Norma, de Engelsprekende secretaresse, maar ook via de WhatsApp groep waar ook Grasi en Mieke lid van waren.

Samen met Kor mochten zij met de erfenis van mama doorgaan. Ze werden echter ook geconfronteerd met nieuwe en toegenomen eisen die gesteld worden aan organisaties die steun krijgen uit het Westen. In het bijzonder met toenemende continue evaluatie, rapporteringen, communicatie, ook via sociale media. Werk dat voorheen door mama België gedaan werd en nu door hun moest worden overgenomen. Luc en Marleen werkten samen met ons een eenvoudige rapportage uit, die alle noodzakelijke informatie voor ons bevatte, zonder dat ze dat werk 3 keer moesten doen, omdat ook aan de Indonesische overheid gerapporteerd moet worden.

Mama België en Kori.

Er waren nog lacunes, lessen te leren, dingen die konden verbeteren. Vooral het op eigen benen staan, zelf beslissingen nemen zonder Mama België,

verliep niet altijd van een leien dakje.

Plots krijgen we echter onheilspellende berichten, zowel van mensen van binnen als van buiten de organisatie. Mama België kunnen we niet bereiken en geen andere persoon antwoordt op onze berichten en vragen.

Communicatie naar ons toe komt enkel uit een bepaalde hoek en we willen, maar kunnen deze niet geloven, tot we ermee geconfronteerd worden. Er is een volledig nieuw bestuur en een nieuwe raad van toezichthouders aangesteld, zonder dat wij dat weten. Het lijkt erop dat een staatsgreep heeft plaatsgevonden.

Op een bepaald moment krijgen we een e-mail van het nieuwe bestuur waarin zij melden dat zij vanaf september 2021 zijn benoemd en nu verantwoordelijk zijn voor de kindertehuizen. Volgens het nieuwe bestuur is alles volgens de geldende wet- en regelgeving verlopen. Volgens het oude bestuur is dit niet legaal verlopen. Voor ons is het zeer moeilijk om van een verre afstand en met teksten louter in het Indonesisch te oordelen wie gelijk heeft.

Wij geven hun het voordeel van de twijfel en proberen een goede samenwerking op te bouwen, met het oog op het welzijn van de kinderen. Mama België staat achter het nieuwe bestuur! We hebben met haar en Kori een videogesprek in januari, maar ook na dit gesprek blijven er veel dingen die nog opgehelderd moeten worden. We beslissen om geen geld meer te sturen voordat we alle antwoorden hebben, we zeker weten dat alles legaal verloopt en dat de communicatie met inbegrip van de rapportages goed loopt.

Maar rapportages blijven grotendeels achterwege. Sporadisch krijgen we maar iets door van het nieuwe bestuur, vragen worden niet of heel laat of onvolledig beantwoord, informatie ontbreekt, of is een puzzel. Telkens opnieuw stellen we dat, als er geen volledige rapportering is en geen antwoord op onze vragen komt, wij ook geen geld kunnen sturen. Ook wij, als bestuurders van stichtingen in Nederland en een vzw in België, dragen een grote verantwoordelijkheid voor het goed besteden van het geld dat ons door de sponsors toevertrouwd wordt.

We krijgen de info dat alles goed loopt, dat er geen problemen zijn. Ook als we hun ermee confronteren dat vrienden in Maumere, die de werking van de tehuizen goed kennen, ons laten weten dat er grote problemen zijn, dat er onvoldoende voedsel is, dat sommige

kinderen geen rapport krijgen omdat het schoolgeld niet betaald werd, het salaris van de werknemers niet of niet onvolledig betaald wordt, dan wordt dit alles ontkend.

Contact met het oude bestuur blijft behouden en zij proberen, ondanks tegenwerking van het nieuwe bestuur, de kinderen te blijven helpen. Ook zij geven aan dat de kinderen in de kindertehuizen tekortkomen. Wij zorgen dan ook dat hiervoor middelen zijn, zodat eten naar de tehuizen gebracht kan worden.

De nood om naar Flores te gaan is dan ook zeer groot, we moeten van persoon tot persoon kunnen praten, maar door de coronamaatregelen in Indonesië is dit niet mogelijk. Tot in september 2022.

Eindelijk terug naar Flores

Onze reis was gepland voor oktober 2020, maar werd telkens opnieuw uitgesteld tot september 2022.

Eindelijk kunnen we naar Flores!

De reis gaat nog bijna niet door: Lies heeft corona. Het vertrek kan gelukkig 3 dagen uitgesteld worden. We willen de tehuizen bezoeken, maar dit zonder protocol, gewoon wij en de Belgische vrienden die bij ons zijn. Wij willen immers met onze eigen ogen zien hoe het er is en met de mensen ter plaatse spreken.

De confrontatie met Indonesië post-covid was als een stoomwals die over ons heen kwam. Op Bali waren de gevolgen voor de bevolking al zeer erg: geen werk en geen inkomen, maar op Flores was het nog erger. Je zag

echter overal de veerkracht, maar voor velen was de veer ook al gebroken. In vele gezinnen kon alleen

het oudste kind nog naar school gaan, omdat er slechts geld was om de studie voor één kind te betalen, eten was er meestal ook onvoldoende. Vaak vloeiden er bij ons tranen van onmacht, omdat we niet iedereen konden ondersteunen. En in ons hart leefde de vraag: hoe zou het zijn met onze mensen, onze werknemers, onze gezinnen en hun kinderen.

Met 2 dagen vertraging ontmoeten we Luc en Marleen in Waiara Beach te Maumere.

Bij het bezoek aan het eerste van "onze" tehuizen komt een rollercoaster van emoties over ons. Wat we zien en horen geeft ons een schok. Het ergste is dat we in alle tehuizen hetzelfde aantreffen.

Elke keer als we bij vorige bezoeken in de tehuizen kwamen, waren we meer dan welkom. Maar nu worden we huilend om de nek gevlogen door de leidsters en krijgen we te horen dat de info die we ontvangen hadden klopt: de voorraadkasten zijn leeg, schoolgeld wordt niet, gedeeltelijk, of te laat betaald, kleding is schaars. Hulp van burens en van de parochie houdt hun overeind. Het loon is al 5 maanden niet betaald.

Geen groentetuin meer, geen kippen of varkens aanwezig. En toch zijn de kinderen goed verzorgd met de middelen die ze hebben en de tehuizen zijn kraakhelder. Als we hun dan vragen waarom ze blijven werken onder de gegeven omstandigheden, krijgen we stevast te horen: "We doen het voor de kinderen en voor Mama België, zij heeft ons geleerd dat wij de handen zijn van God".

Hulde aan de verantwoordelijke kinderverzorgsters!

Verschillende zaken moeten dringend opgehelderd worden. Overleg is nodig en we besluiten in samenspraak met Luc en Marleen, het oude en het nieuwe bestuur uit te nodigen om samen rond de tafel te gaan zitten en dit op neutraal terrein. Wij willen een

duidelijk beeld krijgen van de situatie en proberen om de samenwerking met ons, maar ook met elkaar, weer op de rails te krijgen.

Ondanks alle moeite en overredingskracht van Marleen wordt de vergadering botweg geweigerd door het nieuwe bestuur. Zij willen enkel vergaderen in hun kantoor en zonder het oude bestuur. Met het oog op het welzijn van de kinderen, geven we toe en op 15 september hebben we een zeer zware vergadering met het nieuwe bestuur en de raad van toezicht (maar dat laatste wisten we niet van tevoren). Voor alle veiligheid nemen we een neutrale tolk (een gediplomeerde lerares Engels) mee. Zij heeft een schooltje waar kinderen gratis Engelse les krijgen en heeft zo een goed inzicht in de noden op Flores. De tolk krijgt van ons geen enkele voorinformatie, omdat we haar niet willen beïnvloeden en zij in alle neutraliteit kan tolken.

In de vergadering benadrukken wij nogmaals het feit dat geld voor ontwikkelingssamenwerking geen vrijgeleide is voor diegene die het krijgt. Dat er als een goede huisvader mee omgegaan dient te worden en dat er dan ook een goede en tijdige rapportering moet zijn. Ook wij in Nederland en België dragen hierin

verantwoordelijkheid en moeten ons verantwoorden tegenover de staat en tegenover de mensen die ons het geld toevertrouwen. Het resultaat van de vergadering is dat men belooft ons de nodige informatie te bezorgen en wel vóór wij thuis zijn uit Indonesië.

Wat we krijgen is een chaos aan informatie, waar nog een zeer belangrijk deel van de benodigde rapportages en het bewijs van legaliteit van het huidige bestuur, aan blijft ontbreken. Na nog een enkele keren over en weer mailen, komt er geen verdere informatie en blijft een begrijpelijk overzicht van de aan ons verstrekte documenten achterwege. Daarnaast krijgen wij een uitspraak van de raad van notarissen uit Kupang in handen die stelt dat de notaris die de benoemingsacte van het nieuwe bestuur opmaakte, hierbij in de fout ging en ook een tuchtsanctie zal opgelegd krijgen.

Hoe moet het nu verder?

Met dit alles in het achterhoofd en met een heel zwaar hart, hebben we met de drie organisaties de koppen bij elkaar gestoken en hebben we een beslissing moeten nemen over de toekomst.

Laatste gesprek tussen mama België en Lies en Theo.

Wij hebben het nieuwe bestuur dan ook voor een ultimatum gesteld:

of jullie nemen, samen met de raad van toezichthouders, ontslag en het oude bestuur neemt het roer weer over,

aangevuld met deskundigen door hun voorgesteld en in overleg met ons, de sponsors, aangesteld; of jullie blijven op je positie, maar dan stopt de steun aan Yayasan Nativitas Flores en helpen we de kinderen op Flores via een andere organisatie verder. Met dien verstande dat iedereen verantwoordelijk blijft voor de verantwoording van de geldbestedingen tijdens zijn bestuursperiode.

Het antwoord dat wij kregen was dat zij geen ontslag nemen en de kindertehuizen onder hun verantwoordelijkheid blijven houden.

Na nog een laatste overleg met Luc en Marleen van "De kinderen van Flores vzw" op 27 december 2022, moeten wij jullie - als onze sponsors - dan ook met spijt in het hart medelen dat wij na tientallen jaren van steun aan Mama Belgi en haar project op Flores (voor Lies en Theo is dat vanaf 1986), de steun aan de kindertehuizen stopzetten.

Maar we stoppen de steun aan de kinderen echter niet.

Wij blijven ons inzetten voor de kinderen op Flores en dit nog meer dan vroeger, in samenwerking met onze Belgische zusterorganisatie De kinderen van Flores vzw en de Stichting Rupingh uit Amsterdam.

Wij willen niet verloren laten gaan wat er in het verleden gerealiseerd werd MET UW STEUN:

Dankzij jullie gulle giften konden wij 5 tehuizen bouwen, een kantoor, een kleuterschool, een meisjesinternaat, een timmerwerkplaats, een boerderij, een drinkwaterbedrijf, een hydrotherapiecentrum, enz, enz., bovendien konden we ook vele mensen daadwerkelijk helpen dankzij de Yayasan Nativitas in Flores op het

gebied van scholing en opleiding, medische zorg, bewustwording, coöperatieve samenwerking, financiële ondersteuning, etc., etc. Maar het allerbelangrijkste: bijna 5000 jonge kinderen kregen door uw steun een menswaardig bestaan!

Zonder jullie hadden we dit niet kunnen doen, zonder jullie kunnen we ook niet verder.

Wat houdt dit nu concreet in voor de toekomst?

Steun aan de kinderen, zal meer gebeuren door rechtstreekse hulp aan gezinnen, vergelijkbaar wat een Sociale dienst bij ons doet, maar ook door projectwerking, zoals een kleuterschool ondersteunen, door microkredieten, door studietoelagen te verschaffen, etc.

Daarnaast zijn er plannen om een nieuw kindertehuis op te richten. Want er zullen ook altijd kinderen en moeders zijn die tijdelijk onderdak nodig hebben. Maar deze plannen verkeren nog in een beginstadium, mede doordat het niet eenvoudig is om een goede locatie te vinden en dit ook een deel van het budget opslokt. We willen uiteraard zoveel mogelijk geld naar de noodlijdende mensen (educatie, gehandicaptenzorg, . . .) laten gaan en zo weinig mogelijk nieuw bouwen. We zoeken op lokaal niveau partners hiervoor die hun steentje letterlijk en figuurlijk willen bijdragen. Hierbij zijn we in nauw contact met onder andere de bisschop van Maumere en Stichting Wilde Ganzen. Maar het betekent ook dat we niet zonder jullie, onze sponsors, kunnen. Zonder jullie hebben wij geen handen om te helpen. Wij doen dan ook een warme oproep aan jullie allen om ons te blijven steunen met uw giften.

We hopen jullie zeer snel meer en concretere informatie te kunnen geven over de projecten en de nieuwe weg die we inslaan.

Onze excuses voor het ongemak en hartelijk dank voor jullie begrip.

Horst, 1 januari 2023, Lies Dinnissen, secretaris.

**We waren al op de maan en willen nu naar Mars toe gaan?!
Laat ons een klein beetje van deze energie reserveren om de aarde beter te beheren,
dan nog wat meer hulp en liefde aan de medemens geven en we zullen in 2023 aangenaam kunnen leven.**

De AVG en deze nieuwsbrief.

De Algemene Verordening Gegevensbescherming is per 25 mei 2018 (AVG) van kracht. Stichting Nativitas streeft ernaar om haar werkprocessen zo in te richten dat de privacy van haar donateurs en nieuwsbrieflezers zo optimaal mogelijk gewaarborgd wordt. Het vastleggen van persoonsgegevens beperkt zich tot de naam, postadres en/of emailadres en heeft enkel tot doel om communicatie tussen het bestuur en haar donateurs en sympathisanten mogelijk te maken. Tenzij u zich uitschrijft via een berichtje naar thdin@kpnmail.nl, gaan wij er van uit dat u geen bezwaar heeft tegen toezending van de nieuwsbrief.